

Република Србија
УПРАВНИ СУД
4 У. 3082/14
07.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца: „А.А.” а.д. ..., ул. ... бр. ..., чији је законски заступник Б.Б., а пуномоћник Јованка Јовић Трифуновић, адвокат из Београда - Земуна (Пост фах 1.), ул. 22. октобра бр. 7 и В.В. из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Јованка Јовић Трифуновић, адвокат из Београда - Земуна(Пост фах 1.), ул. 22. октобра бр. 7, поднетој против туженог Министарства привреде Републике Србије, ради поништаја закључка број: 731-00-44/2011-09 од 16.01.2014. године, у предмету промене у регистру, у нејавној седници већа одржаној дана 07.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

- I ТУЖБА СЕ ОДБИЈА** у односу на тужиоца „А.А.” а.д. ... .
- II ТУЖБА СЕ ОДБАЦУЈЕ** у односу на тужиоца В.В. из ..., ... бр. ... .
- III ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца „А.А.” а.д. ... за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним закључком, донетим у извршењу пресуде Управног суда 21 У. 6962/11 од 12.09.2013. године, одбачена је, због немогућности поступања по истој, жалба „А.А.” а.д. ..., ул. ... бр. ... од 24.05.2011. године, изјављена против решења Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БД 59828/2011 од 10.05.2011. године. Наведеним решењем је било обрисано из Регистра привредних субјеката „А.А.” ауторско акционарско друштво из ..., ул. ... бр. ... по основу престанка привредног друштва услед стечаја, сагласно одредби члана 154.

став 1. Закона о стечају (“Службени гласник РС”, бр. 104/09), а по основу правноснажног решења Привредног суда у Београду 16 Ст. 2836/2010 од 09.02.2011. године, којим је над стечајним дужником „А.А.” а.д. Београд отворен и закључен стечајни поступак.

Тужбом поднетом Управном суду дана 27.02.2014. године, преко пуномоћника, тужиоци су оспорили законитост закључка туженог органа због неправилне примене закона, јер у поступку доношења акта није поступљено по правилима поступка и јер је чињенично стање непотпуно и нетачно утврђено, односно из утврђених чињеница изведен је неправилан закључак у погледу чињеничног стања. Навели су да увод оспореног закључка не садржи име законског заступника, односно пуномоћника “А.А.” а.д., као ни име друге странке – физичког лица В.В., односно његовог пуномоћника. Истакли су да је оспореним закључком нетачно утврђено да жалбом странке није наведен број и датум постојеће одлуке првостепеног органа на коју се жалба односи, с обзиром да је у поднесцима странке изричито наведено то да се огласи ништавим првостепено решење од 10.05.2011. године и да се као правна последица те ништавости огласи ништавим и решење Министарства економије и привреде Републике Србије број: 720-00-198/2012-34 од 14.11.2012. године, донето у истој правној ствари на основу права надзора, које постоји и које је и даље у правном промету. Даље су указали да оспореним закључком није решено о предмету поступка у целини, нити о свим стварно стављеним захтевима странке о којима у току поступка није посебно решено, а да образложење оспореног закључка уопште не садржи ни кратко излагање о стварно стављеним захтевима странке. Посебно су истакли да је оспорени закључак донет противно примедбама и схватању Управног суда изнетим у пресуди 21 У. 6962/11 од 12.09.2013. године. Са тих разлога, детаљно образложених у тужби, предложили су да суд, у спору пуне јурисдикције, оспорени закључак поништи, огласи ништавим решење Министарства економије и привреде Републике Србије број: 720-00-198/2012-34 од 14.11.2012. године из разлога прописаних одредбом члана 257. тачка 2) Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС”, број 30/10), а због проглашења неуставним одредби члана 150. - 154. Закона о стечају (“Службени гласник РС”, бр. 104/09) на основу којих је наведено решење донето, као и да усвоји захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка и за накнаду штете, насталих у поступцима број: 720-00-198/2012-34 и број: 300-731-00-44/2011-09 пред Министарством привреде Републике Србије, у опредељеним износима. Даље су предложили да суд донесе решење које у свему замењује акт надлежног другостепеног органа, и то тако што ће уважити жалбу странке од 24.05.2011. године и 31.05.2011. године (са изјашњењем од 13.12.2013. године и уређењем од 10.01.2014. године) и огласити ништавим првостепено решење Агенције за привредне регистре - БД 59828/2011 од 10.05.2011. године из разлога прописаних чланом 257. тачка 2. Закона о општем управном поступку, јер постоји сумња да је својим извршењем проузроковало дела кажњива по Кривичном законнику, као и да надокнади тужиоцима трошкове поступка и штету насталу по решењу Регистратора Агенције за привредне регистре БД-59828/2011 од 10.05.2011. године, које износе су такође ближе определили у тужби.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима из оспореног закључка и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавање усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09) и испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из стања у списима произлази да је оспореним закључком одбачена жалба овде тужиоца „А.А.” а.д. Београд од 24.05.2011. године, због немогућности поступања по истој, а која жалба је изјављена против решења Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БД 59828/2011 од 10.05.2011. године. Наведеним првостепеним решењем брисан је из Регистра привредних субјеката “А.А.” а.д. ..., ..., сагласно одредбама члана 153. и 154. став 1. Закона о стечају (“Службени гласник РС”, бр. 104/09), с обзиром да је правноснажним решењем Привредног суда у Београду 16 Ст. 2836/2010 од 09.02.2011. године отворен и закључен стечајни поступак над наведеним привредним друштвом. Решењем првостепеног органа БД 12688/2013 од 13.02.2013. године поновљен је поступак и поништено решење тог органа БД 59828/ 2011 од 10.05.2011. године, зато што је решењем Привредног суда у Београду 16 Ст. бр. 2836/2010 од 28.01.2013. године стављено ван снаге решење тог суда 16 Ст. бр. 2836/2010 од 09.02.2011. године, будући да је одлуком Уставног суда РС број I Уз-850/2010 од 12.07.2012. године, објављеном 25.07.2012. године (“Службени гласник РС”, бр. 71/2012), утврђено да су одредбе члана 150. до 154. Закона о стечају (“Службени гласник РС”, бр. 104/09), несагласне са Уставом, на који начин је отпао правни основ брисања из Регистра привредног субјекта “А.А.” ауторско акционарско друштво Београд. С обзиром да је на напред наведени начин враћен активан статус, односно правни субјективитет привредном друштву “А.А.” а.д. ..., а ожалбено решење БД 59828/2011 од 10.05.2011. године стављено ван снаге, тужени орган је дописом број: 300-731-00-44/2011-09 од 25.11.2013. године позвао жалиоца “А.А.” а.д. ..., преко пуномоћника, да се, у остављеном року, изјасни да ли одустаје од изјављене жалбе, с обзиром да је иста постала беспредметна, а актом број: 300-731-00-44/2011-09 од 26.12.2013. године да у року од 10 дана од дана пријема позива, сходно члану 58. став 1. Закона о општем управном поступку, уреди жалбу од 24.05.2011. године, тако што ће сагласно члану 222. став 1. истог закона, прецизирати број и датум одлуке првостепеног органа на коју се жалба односи, а која и даље постоји у правном поретку, при чему је истовремено жалилац упозорен на правне последице непоступања по овом упутству, у смислу члана 58. став 2. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 58. став 1. Закона о општем управном поступку (“Сл. лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/2001 и “Службени гласник РС”, број 30/2010) прописано је да ако поднесак садржи неки формални недостатак који спречава поступање по поднеску, или ако је неразумљив или непотпун, орган који је примио такав поднесак учиниће све што треба да се недостаци отклоне и одредиће подносиоцу рок у ком је дужан да то учини. То се може саопштити подносиоцу телефоном или усмено ако се подносилац затекне код органа који саопштава да поднесак садржи недостатке. О учињеном саопштењу орган ће ставити забелешку на спис. Ставом 2. истог члана закона прописано је да ако подносилац отклони недостатке у одређеном року, сматраће се да је поднесак био од почетка уредан. Ако подносилац не отклони недостатке у одређеном року, па се услед тога не може поступити по поднеску, орган ће закључком одбацити такав поднесак. На ову последицу подносилац ће се нарочито упозорити у позиву за исправку поднеска. Против тог закључка дозвољена је посебна жалба.

Одредбом члана 222. став 1. истог закона прописано је да се у жалби мора навести решење које се побија и означити назив органа који га је донео, као и број и датум решења. Довољно је да жалилац изложи у жалби у ком је погледу незадовољан решењем, али жалбу не мора посебно образложити.

Имајући у виду напред утврђено чињенично и правно стање ствари, правилно је, по оцени Управног суда, оспореним закључком одбачена жалба тужиоца "А.А." а.д. ... уз правилну примену одредби члана 58. у вези са чланом 222. став 1. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/2001 и "Службени гласник РС", број 30/2010), будући да је након поништаја решења Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БД 59828/2011 од 10.05.2011. године, привредном друштву "А.А." а.д. ... враћен активан статус поновним уписом у надлежни регистар, на који начин је престала могућност мериторног расправљања у конкретном случају, а да притом напред именовано привредно друштво, као једини подносилац жалбе од 24.05.2011. године, по позиву туженог органа, није отклонио недостатке те жалбе, настале управо као последица напред наведеног поништаја решења од 10.05.2011. године које, с обзиром да је стављено ван снаге, не може бити предмет побијања и мериторног расправљања.

Полазећи од наведеног, те одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, имајући притом у виду да је предмет спора такве природе да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Несновани су, по оцени суда, наводи тужбе према којима је тужени орган пропустио да у уводу ожалбеног закључка као странку означи и В.В. из Београда, с обзиром да се увидом у жалбу од 24.05.2011. године несумњиво утврђује да је исту поднео жалилац "А.А." а.д. ..., јер жалба садржи печат наведеног привредног субјекта и потпис напред именованог В.В., али стављен у својству законског заступника "А.А." а.д. ..., а не у своје име и за свој рачун. Осим тога "А.А." а.д. ... је у уводу те жалбе означен као једини подносилац – странка.

Приликом одлучивања цењени су и сви остали наводи тужбе, али суд налази да су без утицаја на правилност оспореног закључка, имајући у виду напред утврђено чињенично и правно стање ове ствари.

Одлучујући о предлогу тужиоца "А.А." а.д. ... да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога, што је оспорено решење правилно и на закону засновано, те нису испуњени услови за његово поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није случај. Из истог разлога, по оцени суда, нису испуњени ни услови прописани одредбом члана 45. истог закона за одлучивање о захтеву напред именованог тужиоца за накнаду штете.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца "А.А." а.д. ..., Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку из става II диспозитива ове пресуде суд је донео применом одредбе члана 26. став 1. тачка 4) Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), у вези одредбе члана 11. став 1. истог закона, будући да оспореним закључком није одлучено о жалби тужиоца В.В. из ..., па Б.Б. не може покренути спор у случају када је оспореним закључком одлучено о жалби коју је изјавило правно лице "А.А." а.д. ...,

чији је он законски заступник. Стога је суд нашао да тужилац Б.Б. из ... није овлашћен за подношење тужбе у овом управном спору и да је тужба коју је именовани поднео недозвољена.

Решавајући о захтеву тужиоца "А.А." а.д. ... за накнаду трошкова управног спора, суд је донео одлуку из става III диспозитива ове пресуде, применом одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима у вези са чланом 150., 153. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 11/07...55/14), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, будући да тужилац није успео у овом спору, па му право на накнаду трошкова не припада.

С обзиром да је тужба тужиоца В.В. из ... одбачена, суд није одлучивао о захтеву именованог тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 07.04.2016. године, 4 У. 3082/14

Записничар
Гордана Војновић, с.р.

Председник већа – судија
Душанка Марјановић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР